

I In memoriam Arnold Wintjes, * 13-01-1939, † 11-05-2025 Rector van Beekvliet, 1970-2002

Als je Wintjes zei, zei je Beekvliet. Bij zijn aantreden als minderjarige rector van 31 jaar was daarvan allerminst sprake. Hoewel zijn zoon Bas tijdens de uitvaartmis opmerkte dat zijn vader naast heel veel goeds twee linkerhanden had, kunnen we Arnold niet de kunst van het touwtrekken ontzeggen. Met het Bisdome van Den Bosch en ettelijke ministeries heeft hij zich daarin, met juridische steun, een meester getoond.

Een collega op de school in Arnhem, waar Arnold de eerste jaren van zijn tweede middelbare school doorbracht, merkte bij zijn stap naar het rectoraat op: "Dat je het wil, geloof ik; dat je het kunt, geloof ik, maar dat je het durft..." Dat hij het kon, hebben generaties docenten en onderwijs ondersteunend personeel gemerkt. In een tijd van enige wolligheid en inleveren van kwaliteit ('omdat toch iedereen gelijke kansen moest krijgen'), voerde hij een politiek van no-nonsense en hield hij zijn principe 'wij leiden op voor wetenschappelijk onderwijs' overeind. Hij verstond de kunst om de juiste personen op alle mogelijke posities optimaal hun werk te laten doen.

Hij sprak als Brugman; op het jaarlijkse slotdiner was er altijd sprake van een extra gang, namelijk de speech van Arnold, heerlijker dan een heerlijk toetje. Zijn afkomst verraadde hij in zoverre, dat hij bij een glad verloop van zaken

zijn veren op zak hield in plaats van ze een andere, groeizame bestemming te geven. Als hij dus kritiek had, was er werkelijk iets mis. Hij was jarenlang voorzitter van rectoren van zelfstandige gymnasia. De vele dingen die hij deed, leek hij met gemak te doen, kenmerk van ware ambachtelijkheid en vakmanschap. Hij heeft, naar ons idee, vooraan gestaan, wellicht voorgedrongen, toen God in een milde stemming talenten uitreikte. Zo was Arnold ook niet misdeeld qua humor.

Ten tijde van 'De Fabeltjeskrant' liet hij bij het naderen van een jongedame die zich in bonte laarzen gestoken had, zich ontvallen: "Daar zal je de gebroeders Bever hebben".

Toen we Arnold vroegen, wat hij van plan was met een docent die het bezoek aan een pasgeborene voorrang had gegeven boven het ontvangen van ouders op een ouderavond, meldde hij: "Dat muisje zal nog wel een staartje krijgen". Zoon Bas en een kleinzoon lieten tijdens de uitvaartmis een aantal anekdotes meer horen, goed voor de lach en de traan tijdens de dienst.

Kostte een en ander hem geen kruim? Voor zijn vijftienvigjarig jubileum als rector maakten we de leus: 'scholae florenti rector calvescebat', 'voor de bloei van de school werd onze rector kaal'. Een wellicht genetisch verschijnsel was aan een verkeerde haak gehangen, maar de insteek was voor ieder duidelijk. En misschien niet onjuist, want zijn

Mgr. Bluijssen (bisschop van Den Bosch), Arnold en Juul Wintjes, tijdens 25-jarig jubileum Arnold, 1995

bloeddruk schijnt redelijk gedaald te zijn na het beëindigen van zijn rectoraat, dat een jaar langer duurde dan de leeftijd waarop hij het aanging.

Tot slot twee citaten uit het bidprentje dat tijdens de dienst werd uitgereikt: "Hij heeft de school trots bestuurd en

Sineke Pollmann, Arnold Wintjes en Toos van Veen als (niet zo) muzikaal trio bij het 25-jarig jubileum van Sineke Pollmann en Toos van Veen, 1995

veel betekend voor ouders, leerlingen en collega's. Hij kwam ze later nog vaak tegen, en kreeg dan dikwijls te horen hoe belangrijk hij voor hen geweest was." En: "We herinneren ons zijn slimme humor, hij kon goed luisteren en was zachtaardig, wijs, trots, lief". We hebben geen mensen ontmoet die de inhoud hiervan ontkend hebben.

Was getekend door een van de docenten die met plezier en trots onder hem 'gediend' hebben:

Harrie Puttiger, docent klassieke talen van 1985-2008

In 2002 geschilderd portret van Arnold Wintjes bij zijn afscheid van Beekvliet. Het portret hangt nog altijd prominent in de school, nabij de personeelskamer.

I B&W Gestel wilde woningen in Beekvlietboerderij; gemeenteraad en prominenten mordicus tegen

Het College van B&W van Sint-Michielsgestel wilde de historische Beekvlietboerderij verbouwen tot vijf à tien woningen. Daarmee zou de expositie 'Gegijzeld maar niet verslagen' binnen een jaar uit de boerderij moeten vertrekken. Twee andere erfgoedstichtingen zouden eveneens dakloos worden. De gemeenteraad verwees het plan unaniem naar de prullenbak. Eind juni werd bekend dat zowel de expositie als het burgerschapsonderwijs toch mag blijven.

Door Cees ter Stege

De Stichting Gijzelaarskampen Sint-Michielsgestel reageerde opgelucht. De plannen riepen veel verzet op van erfgoedstichtingen en dat leidde zelfs tot een veelvuldig ondertekende petitie voor behoud van de boerderij. Ook de Gestelse Raad wees de plannen van het College unaniem af. Al eerder schreven zestien bezorgde Brabanders,

onder wie rector Carla Faassen, Onno Hoes, Ton Rombouts, Wim van de Donk, en oud-Beekvlieters Joël Cahen en Arnoud-Jan van Bijsterveld een brandbrief aan het gemeentebestuur. Zij wezen op het belang van de boerderij als cultuurhistorisch informatie-, documentatie- en educatiecentrum en op de bijzondere, historische locatie. Er wordt aan leerlingen van alle niveaus burgerschapsonderwijs gegeven,

bezoekers kunnen de tentoonstelling bekijken en specialisten geven er lezingen over onderwerpen als vrijheid en democratie. Juist nu enorm belangrijk, omdat op veel plaatsen 'de rechtstaat en democratische verworvenheden onder druk staan', aldus de schrijvers van de brandbrief.

Functie moet behouden blijven

De petitie was een initiatief van Stichting Gijzelaarskampen Sint-Michielsgestel. Maar liefst 1360 mensen tekenden voor de petitie, onder wie (klein-)kinderen van voormalig gegijzelden, bestuurders, docenten, inwoners van Gestel, historici, ondernemers en kunstenaars. Het oorspronkelijke doel van 1276 handtekeningen (want zoveel gijzelaars zaten er in de kampen Beekvliet, de Ruwenberg en Haren) werd dus ruimschoots overschre-

den. Betrokkenen willen dat de functie van de boerderij behouden blijft en dat die onderdak kan blijven bieden aan de expo en aan de erfgoedstichtingen. In 2023 erkende het College nog in een brief aan de raad het belang van behoud van cultureel erfgoed en was er de intentie om de boerderij te verkopen aan de Stichting Beekvlietboerderij. Volgens wethouder Sam Goossens zou dat financieel echter niet haalbaar zijn en hij meende voor de huidige functie ook elders een plek te kunnen vinden. De raad was het daar totaal mee oneens en trekt nu aan het langste eind. De Stichting Gijzelaarskampen gaat nu samen met gemeente, provincie en deskundigen scenario's uitwerken hoe het behoud alsnog gerealiseerd kan worden.

1934. Beekvliet met boerderij